

LIETUVOS RESPUBLIKOS VERTYBINIŲ POPIERIŲ KOMISIJA

IŠAIŠKINIMAS DĖL SUTUOKTINIO ĮGALIOJIMO SUDARYTI SANDORIUS DĖL FINANSINIŲ PRIEMONIŲ FORMOS

2007-11-29 Nr. 4K-119
Vilnius

Vertybinių popierių komisija, atsižvelgdama į rinkos dalyvių paklausimus, teikia išaiškinimą dėl Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 25 straipsnio 4 dalies (Žin., 2007, Nr. 17-627) nuostatų taikymo:

Nuo 2007 m. vasario 8 d. galiojančio Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo (toliau – Įstatymo) 25 straipsnio 4 dalis reglamentuoja sutuoktinio įgaliojimo išdavimo tvarką dėl finansinių priemonių, kurios yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė ir kurios viešai siūlomos ir (arba) kuriomis prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje.

Šios Įstatymo nuostatos tikslas yra apsaugoti kito sutuoktinio turtinius interesus, kai vienas jų disponuoja specifiniu bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės turtu – finansinėmis priemonėmis.

Galimybė išduoti sutuoktinio įgaliojimą paprasta rašytine forma sudarant sandorius dėl finansinių priemonių, kuriomis yra prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje suteikiama remiantis prielaida, kad emitentai teikia pakankamai išsamią ir tikrą informaciją apie šias finansines priemones. Visa informacija yra vieša ir pasiekiamą. Šios informacijos teisingumą ir pateikimo operatyvumą prižiūri atitinkamos institucijos. Be to, finansinių priemonių rinka nėra statiška. Vienas iš sėkmingo investavimo veiksnių yra operatyvus sprendimo priėmimas ir jo vykdymas. Nepagrįsti operatyvaus investavimo suvaržymai gali turėti neigiamų finansinių pasekmių.

Sąvokos „reguliuojama rinka“ ir „daugiašalė prekybos sistema“ į Įstatymą buvo perkeltos iš Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų. Todėl šias sąvokas aiškinant sisteminiu požiūriu, jos apima visose Europos ekonominės erdvės šalyse veikiančias licencijuotas reguliuojamas rinkas ir daugiašales prekybos sistemas.

Reguliuojamos rinkos ir daugiašalės prekybos sistemos tiek Lietuvoje, tiek Europos Sąjungoje, tiek kitose pasaulio šalyse organizuojamos ir veikia vadovaujantis panašiais organizavimo, skaidrumo, informacijos pateikimo principais. Asmenys, sudarantys sandorius šiose rinkose, gali gauti pakankamą informaciją savo investiciniams sprendimams priimti. Todėl, Komisijos nuomone, sudarant sandorius dėl finansinių priemonių, kurios yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė ir kuriomis yra prekiaujama ne Europos ekonominės erdvės reguliuojamose rinkose ir (arba) daugiašalėse prekybos sistemose nekyla didesnio teisinės apsaugos poreikio nei sudarant tokius sandorius Europos ekonominės erdvės reguliuojamose rinkose ir (arba) daugiašalėse prekybos sistemose.

Atsižvelgdami į tai, kad įstatymo 25 str. 4 d. sutuoktinio įgaliojimo formos reikalavimai yra tik nacionalinės teisės norma bei į šios normos tikslus, manome, jog 25 straipsnio 4 dalies prasme sąvokos „reguliuojama rinka“ ir „daugiašalė prekybos sistema“ gali būti suprantamos plačiau, t.y. kaip apimančios visose pasaulio šalyse veikiančias licencijuotas reguliuojamas rinkas ir daugiašales prekybos sistemas.

Vadovaujantis aukščiau išdėstytais argumentais, galima daryti išvadą, kad Finansinių priemonių rinkų įstatymo 25 str. 4 d. nuostata, jog sutuoktinio įgaliojimas sudaryti sandorius dėl finansinių priemonių, kurios yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė gali būti išduodamas paprasta rašytine forma, kai šiomis finansinėmis priemonėmis prekiaujama viso pasaulio šalių reguliuojamose rinkose ir (arba) daugiašalėse prekybos sistemose.

Vertybinių popierių komisijos pirmininkė

Vilija Nausėdaitė